

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 lipca 2020 r. – Komisja Europejska / HM**(Sprawa C-70/19 P) ⁽¹⁾**

[Odwołanie – Służba publiczna – Urzędnicy – Zatrudnienie – Ogłoszenie o konkursie EPSO/AST-SC/03/15 – Niedopuszczenie do etapu oceny zintegrowanej – Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy – Wiadomość przesłana pocztą elektroniczną przez Europejski Urząd Doboru Kadr (EPSO) – Nieprzekazanie komisji konkursowej przez EPSO wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – Podstawa odmowy – Przekroczenie terminu – Kwalifikacja wiadomości EPSO przesłanej pocztą elektroniczną – Decyzja o oddaleniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – Kompetencje – Brak podstawy prawnej – Stwierdzenie nieważności]

(2020/C 287/07)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: T.S. Bohr i G. Gattinara, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: HM (przedstawiciel: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 21 listopada 2018 r. HM/Komisja (T-587/16, EU:T:2018:818) zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 164 z 13.5.2019.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 9 lipca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad – Bułgaria) – Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya „Mitnitsi”, dawniej Mitnitsa Aerogara Sofia / „Curtis Balkan” EOOD

(Sprawa C-76/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Wspólnotowy kodeks celny – Artykuł 32 ust. 1 lit. c) – Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 – Artykuł 157 ust. 2, art. 158 ust. 3 i art. 160 – Ustalanie wartości celnej – Korekta – Oplaty licencyjne dotyczące towarów, dla których ustalana jest wartość celna – Oplaty licencyjne stanowiące „warunek sprzedaży” towarów, dla których ustalana jest wartość celna – Oplaty licencyjne uiszczane przez nabywcę spółce dominującej za dostarczenie know-how niezbędnego do wytworzenia produktów gotowych – Towary nabyte od osób trzecich będące komponentami mającymi stanowić część składową produktów wytwarzanych na podstawie licencji]

(2020/C 287/08)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Varhoven administrativen sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya „Mitnitsi”, dawniej Mitnitsa Aerogara Sofia

Strona przeciwna: „Curtis Balkan” EOOD

Sentencja

Artykuł 32 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny w związku z art. 157 ust. 2, art. 158 ust. 3 i art. 160 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92 należy interpretować w ten sposób, że do ceny faktycznie zapłaconej lub należnej za przywożone towary należy dodać proporcjonalną część kwoty opłat licencyjnych uiszczanych przez spółkę na rzecz jej spółki dominującej w zamian za dostarczenie know-how do produkcji wyrobów gotowych, w okolicznościach, w których przywożone towary mają stanowić wraz z innymi komponentami część składową wspomnianych wyrobów gotowych, a ta pierwsza spółka nabywa je od sprzedawców odrębnych od spółki dominującej, jeżeli:

- opłaty licencyjne nie zostały ujęte w cenie faktycznie zapłaconej lub należnej;
- odnoszą się one do przywożonych towarów, co wymaga istnienia wystarczająco ścisłego związku między opłatami licencyjnymi a tymi towarami,
- uiszczenie opłat licencyjnych stanowi warunek sprzedaży tych towarów, czyli w przypadku braku takiej płatności zawarcie umowy sprzedaży dotyczącej przywożonych towarów, a w konsekwencji ich dostawa, nie miałyby miejsca
- da się dokonać stosownego podziału opłat licencyjnych na podstawie obiektywnych i wymiernych danych,

co powinien sprawdzić sąd krajowy, biorąc pod uwagę wszystkie istotne czynniki, w szczególności zaś stosunki prawne i faktyczne pomiędzy nabywcą, danymi sprzedającymi i licencjodawcą.

(¹) Dz.U. C 155 z 6.5.2019.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 9 lipca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj – Rumunia) – NG, OH / SC Banca Transilvania SA

(Sprawa C-81/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Zakres stosowania – Artykuł 1 ust. 2 – Pojęcie „obowiązujących przepisów ustawowych lub wykonawczych” – Przepisy dyspozytywne – Umowa kredytu denominowanego w walucie obcej – Warunek odnoszący się do ryzyka kursowego]

(2020/C 287/09)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NG, OH

Strona pozwana: SC Banca Transilvania SA

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że warunek umowny, który nie był indywidualnie negocjowany, lecz odzwierciedla zasadę, która zgodnie z prawem krajowym znajduje zastosowanie między umawiającymi się stronami z zastrzeżeniem, iż nie dokonano żadnych innych uzgodnień w tym zakresie, nie jest objęty zakresem stosowania tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 187 z dnia 3.6.2019.